

بررسی مخروطی شدن آب در یکی از چاههای مخازن شکافدار جنوب ایران

^۱سجاد ربانی فرد، آکریم حمید

^۱مهندس مطالعات مخازن، شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب، ایمیل: Sajjad_2020@yahoo.com

^۲کارشناس ارشد مطالعات مخازن، شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

چکیده

در هنگام تولید نفت از یک چاه، افت فشاری در اطراف آن ایجاد می‌شود که باعث می‌شود علاوه بر نفت، آب و گاز نیز به سمت دهانه چاه حرکت کنند. این افت فشار باعث تغییر شکل سطوح تماس آب-نفت و گاز-نفت به صورت مخروط می‌شود و این پدیده به مخروط شدگی آب و مخروط شدگی گاز معروف است.

هدف از این مقاله، بررسی پدیده‌های مخروط شدگی آب و گاز در یکی از مخازن شکافدار جنوب ایران به کمک ابزار شبیه‌سازی عددی مخزن است. از آنجا که روابط جریان در محیط متخلخل شکافدار پیچیده است و استفاده از شکل‌های ساده معادلات جریان در محیط متخلخل، که مختص مخازن ماسه‌سنگی است، در مخازن شکافدار با خطای زیادی همراه است لذا تنها روش دقیق برای مطالعه جریان سیال در چنین مخازنی استفاده از شبیه‌سازی عددی مخزن می‌باشد.

دو روش مهم و عملی برای جلوگیری از مخروط شدگی آب و گاز، کاهش دبی تولید نفت و رساندن آن به مقدار بهینه و تکمیل چاه در فاصله مناسب از سطح تماس آب-نفت و گاز-نفت است. در این مقاله این دو روش برای مخزن مورد مطالعه بهینه‌سازی می‌شوند.

مقدمه

تولید آب یکی از مشکلات بزرگ و مهم فنی، زیست محیطی و اقتصادی در هنگام تولید نفت و یا گاز از مخازن است. تولید آب می‌تواند عمر تولیدی چاه‌های نفت و گاز را محدود کند و مشکلات حادی مانند خوردگی لوله‌ها، حرکت دانه‌های سنگ و افت فشار هیدروستاتیکی ایجاد کند. آب بزرگترین جریان سیال در فرایند تولید نفت و گاز است. به عنوان مثال، تنها در ایالات متحده آمریکا به طور میانگین ۸ بشکه آب به ازای هر بشکه نفت تولید می‌شود. اثر زیست محیطی انتقال، پالایش و دفع آب تولید شده می‌تواند به طور جدی سودآوری طرح‌های تولید نفت و گاز را تحت تاثیر قرار دهد. هزینه سالانه دفع چنین آب آلوده‌ای فقط در آمریکا بین ۵ تا ۱۰ میلیارد برآورد می‌شود [۱].

در فرایندهای تولید نفت گاهی آنقدر آب ناخواسته تولید می‌شود که جریان نفت بخش کوچکی از جریان کل سیال تولیدی را تشکیل می‌دهد. تولید جهانی نفت به طور میانگین ۷۵ میلیون بشکه در روز است که طبق برآوردهای مختلف بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلیون بشکه در روز نیز آب تولید می‌شود. به عبارت دیگر میانگین جهانی تولید آب، ۵ تا ۶ بشکه آب به ازای هر بشکه نفت است [۱].

بزرگی مشکل تولید آب در این واقعیت می‌تواند منعکس شود که هر ساله بیش از ۴۵ میلیارد دلار صرف هزینه‌های مربوط به تولید آب ناخواسته در صنعت نفت می‌شود. این هزینه‌ها شامل: زیان‌های خوردگی، پالایش، تزریق و یا دفع، تاسیسات سطح الارضی، خطوط لوله، و نیز مخاطرات زیست محیطی می‌شود [۱].

تئوری مخروط شدگی آب

مخروطی شدن^۱ آب و گاز یکی از مشکلات مهم هنگام تولید نفت از مخازن زیرزمینی می‌باشد که به طور کلی باعث افزایش هزینه‌های تولید و کاهش انرژی مخزن می‌شود. تولید آب ناخواسته باعث ایجاد خوردگی در لوله‌ها و تاسیسات فراورش نفت و مشکلات زیست محیطی می‌شود، به طوری که لازم است آب تولید شده دوباره به آبدۀ یا مخزن تزریق شود. علاوه بر این وجود آب در ستون چاه باعث افت فشار سرچاهی و کاهش توان مخزن برای تولید نفت می‌شود.

آبدۀ در زیر مخزن و کلاهِک‌گازی در بالای مخزن هر دو از انرژی‌های طبیعی مخزن و مکانیزم‌های مهم تولید محسوب می‌شوند ولی این نیروها تا زمانی با ارزش هستند که آب یا گاز وارد چاه تولیدی نشود.

معمولاً عبارت مخروط شدگی برای توصیف مکانیسم بالا آمدگی آب یا پایین رفتگی گاز به درون مشبک‌های تولیدی چاه بکار می‌رود. مخروط شدگی اثر بزرگی در کاهش بهره‌دهی چاهها و به دنبال آن کاهش میزان تخلیه^۲ و راندمان بازیافت کلی^۳ مخازن نفتی دارد. عمده‌ترین مشکلاتی که در اثر وقوع پدیده مخروط شدگی آب و گاز ایجاد می‌شوند به شرح زیر است:

- در اثر مخروط شدگی آب و گاز، تولید ناخواسته و اضافی آب و گاز افزایش می‌یابد.
- در اثر مخروط شدگی گاز، تولید گاز از کلاهِک‌گازی اولیه یا ثانویه افزایش یافته و موجب کاهش فشار مخزن می‌گردد.
- پدیده مخروط شدگی موجب کاهش راندمان مکانیسم تخلیه مخزن می‌گردد.
- آب اضافی تولید شده در اثر مخروط شدگی ممکن است بدلیل خورنده بودن زینهای زیادی به تسهیلات درون چاهی و سر چاهی وارد آورد.

¹ Coning

² Depletion

³ Ultimate oil recovery

- بروز پدیده مخروط شدگی آب و گاز در یک چاه ممکن است به متروکه شدن چاه منجر شود.
- بطور کلی بروز پدیده مخروط شدگی موجب کاهش شدید بازیافت کلی یک میدان نفتی می‌شود.

عدم تولید یا تاخیر در تولید آب و گاز ناخواسته در یک میدان نفتی یکی از عوامل افزایش بازیافت نهایی نفت می‌باشد.

پدیده مخروط شدگی در اثر حرکت سیالات در جهتی که حداقل مقاومت وجود دارد ایجاد می‌شود. مخروط شدگی در مخازن نفتی برای دو سیال آب و گاز به وجود می‌آید. چنانچه شرایط اولیه و طبیعی مخزن در نظر گرفته شود معمولاً پذیرفته شده است که در اثر اختلاف بین چگالی سیالات، آب پایین‌تر از نفت و گاز بالاتر از نفت قرار می‌گیرد. چنانچه فرض شود یک چاه تولیدی نفت بصورت جزئی^۴ در مخزن حفر شده باشد، فواصل عمقی تولیدی بین دو سطح تماس سیالات (سطح تماس آب-نفت و گاز-نفت) قرار خواهد داشت. تولید از چاه موجب ایجاد گرادیان‌های فشار و به تبع آن باعث پایین‌تر رفتن سطح تماس گاز - نفت و بالاتر آمدن سطح آب - نفت می‌شود. در حالت متوازن و طبیعی با وجود ایجاد این گرادیان‌های فشار، گاز بدلیل دارا بودن چگالی کمتر از نفت در بالا و آب بدلیل دارا بودن چگالی بیشتر از نفت در پایین باقی خواهند ماند، اما در شرایطی که نوعی عدم توازن ایجاد می‌شود این پایین رفتگی گاز و بالا آمدگی آب بصورت مخروطی شکل اتفاق می‌افتد.

دبی بحرانی دبی است که بیشتر از آن گرادیان فشاری که موجب ایجاد مخروط آب یا گاز می‌شود بوجود می‌آید. به عبارت دیگر، دبی بحرانی به عنوان حداکثر دبی که بوسیله آن می‌توان بدون تولید آب یا گاز اضافی به تولید نفت ادامه داد تعریف می‌شود. در شرایط بحرانی، مخروط ایجاد شده از نوع مخروطی باثبات می‌باشد ولی در موقعیتی قرار دارد که احتمال نزدیک شدن و وارد شدن آن به چاه زیاد است.

پدیده مخروطی شدن آب در چاه‌های عمودی

تولید نفت از طریق چاه عمودی که به صورت جزئی در مخزن تکمیل شده باشد باعث ایجاد اختلاف فشار میان چاه و مخزن می‌شود. اگر چنین مخزنی بوسیله آبده پستی‌بانی شده باشد اختلاف فشار بین چاه و مخزن باعث تغییر شکل و بالا آمدن سطح تماس آب-نفت به شکل مخروط می‌شود. در چاه‌های افقی یا مایل به جای مخروط آب به صورت ستیغ بالا می‌آید.

هنگامی که دبی تولیدی نفت افزایش می‌یابد اختلاف فشار در جهت عمودی بیشتر شده و قله مخروط آب آنقدر بالا می‌آید تا در چاه نفوذ نماید. در این حالت همراه نفت مقدار زیادی آب نیز از چاه تولید می‌شود. نفوذ، رسیدن یا رسوخ آب به چاه را میانشکن شدن آب می‌نامند. هنگامی میانشکن رخ می‌دهد که مخروط آبی به دلیل اختلاف فشار عمودی زیاد به حالت ناپایدار درآمده باشد.

مدل‌های ریاضی متعددی برای پیش‌بینی رفتار چاه و مخزن در پدیده مخروطی شدن آب و پس از میانشکن شدن آب ارائه شده است. Muskat و Wyckoff [۲۲] مشاهده کردند که مخروطی شدن یک پدیده وابسته به دبی است که فقط هنگامی رخ می‌دهد که شرایط تعادلی خاصی به دلیل افزایش اختلاف فشار بین چاه و مخزن نامتوازن شوند. آنها چنین نتیجه گرفتند که شرایط تعادلی لازم برای جلوگیری از رسیدن آب به چاه مستلزم آن است که اختلاف فشار عمودی در ناحیه نفتی که توسط نیروهای ویسکوز ایجاد می‌شود به وسیله اختلاف فشار ناشی از گرانش در ناحیه آبی زیر آن متوازن شود. در این صورت مخروط آبی تشکیل شده مخروط پایدار نامیده می‌شود.

تفاوت‌ها و تغییرات زیادی در نتایج مطالعات متعدد جهت پیش‌بینی پدیده مخروطی آب وجود دارد. این تفاوت‌ها به طور عمده به دلیل فرضیاتی است که برای ساده‌سازی معادلات پیچیده ریاضی جریان سیالات دوفازی و سه‌فازی در نظر گرفته شده است. Joshi [۲۵] نتایج معادلات و روابط مختلف دبی بحرانی نفت و نیز زمان رسیدن آب به چاه (زمان میانشکن) را بررسی نموده است. او تفاوت‌هایی به بزرگی ۹۰٪ در محاسبه دبی بحرانی نفت و ۱۴۰٪ در محاسبه زمان میانشکن آب را مشاهده کرده است.

⁴ Partial penetration

با این وجود، نقاط مشترک و مورد توافق همه مطالعات انجام شده در مورد مخروطی شدن آب در چاه‌های عمودی می‌تواند به صورت زیر جمع بندی شود:

۱. اختلاف فشار زیاد و سرعت زیاد سیال که نتیجه دبی تولیدی بالا می‌باشند، پدیده مخروطی شدن آب را ایجاد می‌کنند.
۲. تکمیل چاه در بالاترین بخش ناحیه نفتی (ترجیحاً در ۴۵٪ بالایی) و دور از سطح تماس آب - نفت زمان میانسکن آب را به تاخیر می‌اندازد.
۳. دبی بحرانی تولید نفت در اکثر موارد برای تولید بدون سیال بدون آب از نظر عملی غیر اقتصادی است.
۴. پس از رسیدن آب به چاه میزان تولید آب به سرعت افزایش می‌یابد و منابع و تلاش زیادی باید برای جداسازی و دفع آب مصرف می‌شود.

محاسبه دبی بحرانی در چاه‌های عمودی

طبق تعریف، دبی بحرانی (q_{oc}) حداکثر دبی است که بوسیله آن می‌توان بدون تولید آب یا گاز اضافی به تولید نفت ادامه داد. روش‌های مختلفی برای محاسبه دبی بحرانی وجود دارد که مهمترین آنها عبارتند از:

- روش Craft and Hawkins
- روش Meyer-Garder
- روش Hoyland-Papatzacos-Skjaeveland
- روش Chaperson
- روش Schols

پنج روش بالا به صورت مستقیم می‌توانند q_{oc} را محاسبه کنند ولی روش‌های Bournazel and Jeanson و Sobocinski and Cornelius می‌توانند به طور غیر مستقیم q_{oc} را پیش بینی کنند. Joshi در سال ۱۹۹۰ روشی پیشنهاد نمود که با استفاده از این دو معادله و محاسبه زمان میانسکن آب، بتوان دبی بهینه نفت را نیز محاسبه نمود. شایان ذکر است که برای محاسبه موارد ذکر شده در چاه‌های مایل (انحرافی) و افقی و نیز در مخازنی که دارای پیچیدگی در ساختار زمین شناسی و یا خواص سنگ و سیال می‌باشند بهترین راه استفاده از نرم افزارهای تخصصی شبیه سازی مخازن مانند Eclipse و CMG است.

مدلسازی چاه در مخزن شکافدار

برای ساختن مدل عددی شبیه سازی از مدل تک چاهی استفاده شده است. از آنجا که شعاع تخلیه در مخزن مورد بررسی حدود ۱۱۰۰ فوت است لذا مخزن به صورت مدل مربعی با ضلع ۱۹۰۰ فوت در نظر گرفته شده است تا مساحت ناحیه تخلیه برابر با دایره ای به شعاع ۱۱۰۰ فوت باشد. خواص سنگ و سیال در مدل برابر با مقادیر میانگین مخزن مورد بررسی در نظر گرفته شده اند.

شبیه سازی پدیده مخروطی شدن آب در این مخزن به وسیله شبیه ساز Eclipse صورت گرفته است. چاه هم ارز چاه‌های واقعی در مخزن ولی به صورت حفره باز (با ضریب پوسته صفر) فرض شده است و در مرکز مدل مربعی قرار داده شده است.

ارتفاع مدل ۷۵۰ فوت در نظر گرفته شده که ۶۲۵ فوت آن در مخزن و ۱۲۵ فوت آن در بخش آبدار قرار دارد. بنابراین مدل مخزن در شبیه سازی ۱۹۰۰ × ۱۹۰۰ × ۵۷۰ فوت مکعب می‌باشد. از آنجا که سنگ مخزن در میدان مورد بررسی بیشتر از نوع کربناته و شکافدار است، محیط متخلخل در مدل شبیه سازی به صورت متخلخل دوگانه در نظر گرفته شده که بیانگر قابلیت تولید از شکاف‌های طبیعی است. شکل ۱ نمای مدل متخلخل دوگانه را از بالا نشان می‌دهد. همانطور که در این شکل نشان داده شده است، سلول‌های

مدل در اطراف چاه خیلی کوچکتر از سایر سلول‌ها در نظر گرفته شده اند تا دقت محاسبات فشار و میزان اشباع آب در ناحیه اطراف چاه بیشتر شود.

از نظر عملیاتی دو روش برای مهار تولید آب به کار می‌رود. روش اول کاهش دبی تولید نفت و روش دوم باز و بسته نمودن چاه تولیدی به صورت دوره ای (تناوبی) است. استفاده از روش اول موجب تولید مستمر نفت می‌شود در حالی که در روش دوم نفت به صورت منقطع (مثلاً هر پانزده روز) تولید می‌شود. بنابراین در این فصل فقط روش اول یعنی تولید مداوم نفت مطالعه و بررسی می‌شود.

در این فصل دو موضوع اثر دبی کل بر زمان میانشکن آب و ارتفاع فاصله مشبک شده مورد بررسی قرار می‌گیرد. در بخش اول تلاش می‌شود با تغییر دبی تولیدی کل، دبی بهینه تولید نفت مشخص شود. از جمله نتایج جانبی این بخش مطالعه نحوه ی رشد و بالآمدگی مخروط آبی و روند تغییرات متغیرهای تولیدی در مخزن است. در بخش دوم اثر ارتفاع فاصله ی مشبک شده بر رشد و بالا آمدگی سطح تماس آب - نفت و عملکرد مخزن پس از مخروطی شدن آب بررسی می‌شود.

بررسی اثر دبی تولیدی بر مخروطی شدن آب

برای یافتن دبی بهینه تولیدی، حالت‌های مختلف تولید با دبی‌های کل ۱۰۰۰، ۱۲۵۰، ۱۵۰۰، ۲۰۰۰، ۳۰۰۰، ۴۰۰۰، ۵۰۰۰ و ۶۰۰۰ بشکه در روز شبیه سازی گردید. زمان تولید برای همه حالت‌ها ۴۴۰۰ روز (۱۲ سال) در نظر گرفته شد. سایر متغیرها در همه ی حالت‌ها ثابت فرض شد. جدول ۱ خلاصه نتایج این شبیه سازی‌ها را نشان می‌دهد.

مقایسه برش آب در حالت‌های مختلف نشان می‌دهد که دبی ۱۰۰۰ بشکه در روز تا پایان ۴۴۰۰ روز باعث تولید آب نمی‌شود و در تمام این مدت فقط نفت تولید می‌شود، ولی در دبی‌های بالای ۱۲۰۰ بشکه در روز در انتهای این دوره مخروط آب تشکیل شده و به سوی چاه حرکت می‌کند.

بررسی ارتفاع فاصله مشبک شده بر مخروطی شدن آب

علاوه بر تغییر دبی تولیدی عامل دیگر در کنترل تولید آب تغییر و بهسنة سازی فاصله مشبک‌ها از سطح تماس آب-نفت و ارتفاع آنهاست. در این بخش فاصله‌های مشبک‌کاری به طول ۷۵، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰، ۲۵۰ و ۳۰۰ فوت در نظر گرفته است.

از نظر نوع جریان هر چه فاصله مشبک‌کاری کوتاه‌تر باشد نفوذ جزئی‌تر است و جریان به حالت کروی تبدیل می‌شود. از سوی دیگر، اگر فاصله مشبک‌کاری شده بیشتر باشد خطوط جریان به صورت عمود بر مشبک‌ها وارد چاه می‌شوند و جریان افقی و شعاعی است. به صورت تئوری، اگر چاه در تمام ضخامت مخزن تکمیل شده باشد جریان به صورت کاملاً شعاعی خواهد بود. نزدیکی پایین‌ترین نقطه ی مشبک‌کاری شده به سطح تماس آب-نفت باعث رسوخ سریع آب به چاه و تولید آب به طور زود هنگام می‌شود. در این حالت مخروط آبی به سرعت تشکیل می‌شود و به سوی چاه تولیدی بالا می‌آید.

ارتفاع فاصله ی مشبک‌کاری شده به طور کلی تاثیر مستقیم بر دبی تولیدی دارد. هر چه ارتفاع فاصله ی مشبک‌کاری شده زیادتر باشد دبی تولیدی بیشتر می‌شود، بنابراین در طراحی یک چاه باید میان ارتفاع مشبک‌کاری و فاصله ی آن تا سطح تماس آب - نفت از یک سو و میزان آب تولیدی از سوی دیگر بهینه سازی نمود.

در شکل ۵ نسبت حجم آب به کل حجم سیال تولیدی (برش آب) در هر یک حالت‌های مختلف hp به تصویر کشیده شده است. زمان شروع تولید آب به hp وابسته است و پس از شروع تولید آب منحنی‌ها با آهنگی تقریباً برابر افزایش می‌یابند.

مقایسه روش‌های پیش‌بینی دبی بحرانی

به منظور مقایسه روش‌های بالا با همدیگر و همچنین با نتایج شبیه‌سازی عددی، دو سری داده‌های محیط متخلخل ماتریس سنگ و محیط شکاف‌ها از اطلاعات مخزن مورد مطالعه تهیه شد و به عنوان ورودی به برنامه داده شد. برنامه برای محاسبه دبی بحرانی یا بهینه با استفاده از هر دو دسته اطلاعات اجرا شد. شکل‌های ۸ و ۹ به ترتیب نتایج محاسبات را برای دو محیط ماتریس و شکاف نشان می‌دهند. لازم به ذکر است که این روش‌ها زمانی ارائه شده بودند که شبیه‌سازی عددی مخازن به شکل امروزی در دسترس و دقیق نبودند و این روش‌ها به عنوان تنها ابزار پیش‌بینی دبی بحرانی مورد استفاده قرار می‌گرفتند. در اینجا هدف بررسی میزان دقت هر یک از این روش‌ها و مقایسه با نتایج شبیه‌سازی Eclipse است.

بررسی شکل‌های ۸ و ۹ نشان می‌دهد که روش‌های ارائه شده دبی بحرانی را با اختلاف زیادی محاسبه می‌کنند. از میان این روش‌ها، روش Craft and Hawkins دبی بحرانی را در دو حالت ماتریس و شکاف بسیار بیشتر از سایر روش‌ها محاسبه می‌کند که غیر عادی است. از سوی دیگر روش Meyer and Garder نتایج را هم در ماتریس و هم در شکاف‌ها بسیار کمتر از سایر روش‌ها محاسبه می‌کند.

تفاوت محیط‌های ماتریس و شکاف در تراوایی (مطلق، عمودی و افقی) و تخلخل آنهاست و از آنجا که تراوایی مهم‌ترین متغیر در محاسبات مخروط‌شدگی آب است، تفاوت زیادی در نتایج روش‌ها برای دو محیط ماتریس و شکاف حاصل شده است به طوری که دبی هر روش در محیط شکاف حدود ۲۰ برابر دبی محاسبه شده در ماتریس سنگ است.

به دلیل اینکه در مخازن شکافدار طبیعی عمده‌ی جریان سیال از شکاف‌ها وارد چاه می‌شود، در اینجا نیز محاسبات دبی بهینه در محیط شکاف‌ها را به عنوان نماینده مخزن کرناته در نظر می‌گیریم. همانطور که در شکل ۸ نشان داده شده است، روش‌های ارائه شده مقادیر مختلفی از ۲۲۹۱ تا ۸۲۰۰۰ بشکه در روز را پیش‌بینی می‌کنند. از سوی دیگر بررسی‌های شبیه‌سازی نشان می‌دهد که دبی‌های بالای ۱۱۰۰ بشکه در روز پدیده مخروط‌شدگی اتفاق می‌افتد. لذا به نظر می‌رسد استفاده از این معادله‌ها منجر به محاسبه بیش از اندازه دبی بحرانی در مخازن شکافدار می‌شود و این روش برای این منظور مناسب نیست.

نتایج

۱. برای طراحی نحوه‌ی تکمیل یک چاه از نظر مخروطی شدن آب لازم است طول فاصله‌ی مشبک شده و فاصله پایین‌ترین نقطه مشبک‌ها را از سطح تماس آب - نفت بهینه‌سازی گردد. در مورد مخروط‌شدگی گاز لازم است فاصله بالاترین نقطه‌ی مشبک‌ها از سطح تماس گاز - نفت بهینه‌گردد.
۲. عامل اصلی برای جلوگیری از مهار مخروط شدن آب و گاز کاهش دبی تولیدی است اما برای آنکه این پدیده‌ها اتفاق نیفتد لازم است دبی تولیدی خیلی پایین باشد که از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست. برای غلبه بر این مشکل می‌توان در دبی‌های بالاتر نفت تولید کرد و با سایر روش‌ها (مانند طراحی مناسب طول و فاصله مشبک‌ها) زمان رسیدن آب یا گاز به چاه را تا حد امکان تاخیر انداخت.
۳. روش‌های مختلفی تا کنون برای محاسبه دبی بهینه تولید برای جلوگیری از مخروط‌شدگی آب و گاز ارائه شده است که براساس فرض مخزن ایزوتروپیک فرمول بندی شده‌اند. برخی از این روش‌ها حتی متفاوت بودن تراوایی افقی و عمودی را هم در نظر نمی‌گیرند. بنابراین کاربرد این روش‌ها برای مخزن واقعی نتیجه‌ی نادرستی می‌دهد. از سوی دیگر این روش‌ها برای مخازن ماسه‌سنگی که دارای سیستم تخلخل یگانه هستند قابل کاربرد است و برای مخازن شکافدار طبیعی مناسب نیستند.

۴. هیچ یک از روش‌های پیش‌بینی دبی بهینه تولیدی وجود آبد و ویژگی‌های جریان‌ی آن را در نظر نمی‌گیرند. به نظر می‌رسد این مهم‌ترین ضعف این روش‌ها در پیش‌بینی مخروط شدگی آب است زیرا قدرت آبد در جریان آب به مخزن، حجم آب موجود در آبد، تراوایی سنگ آبد، و تراکم پذیری سنگ و سیال آبد از خواص تعیین‌کننده در مخروط شدگی آب هستند و در هیچ یک از معادلات و روش‌های اشاره شده آورده نشده‌اند.

۵. تا کنون روشی که بتواند دبی تولید بهینه و یا زمان رسیدن آب به چاه را در مخازن شکافدار طبیعی به خوبی پیش‌بینی کند ارائه نشده است. این موضوع به دلیل پیچیدگی جریان در محیط متخلخل با سیستم جریان تخلخل دو گانه و یا تراوایی دوگانه است. از سویی شبکه‌های شکاف‌ها در یک مخزن شکافدار طبیعی به خوبی شناخته شده نیست و ویژگی‌های ماند عرض شکاف، چگالی شکاف‌ها - جهت و گسترش شکاف‌ها به صورت خیلی محدود فقط در نزدیکی چاه قابل محاسبه هستند از سوی دیگر به دلیل تراوایی بالای شکاف‌ها نسبت به بلوک‌های ماتریس سنگ، آب و یا گاز از شبکه‌های شکاف‌ها سریعتر حرکت می‌کند و به چاه می‌رسد به همین خاطر سطح تماس آب- نفت در شکاف‌ها بالاتر از ماتریس‌ها و سطح تماس گاز- نفت در شکاف‌ها پایین‌تر از ماتریس‌هاست.

منابع و مراجع:

1. Di Lullo, G., and P. Rae, "New Insights into Water Control – A Review of the State of the Art", Paper SPE 77963 presented at SPE Asian Pacific Oil and Gas Conference and Exhibition, Melbourne, Australia, 8-10 October, 2002.
2. Wheatley, M.J., "An Approximate Theory of Oil/Water Coning", Paper SPE 14210 presented at the 60th Annual Technical Conference and Exhibition, Las Vegas, September 22-25, 1985.
3. Guo, B., and R.L.H. Lee, "A Simple Approach to Optimization of Completion Interval in Oil/Water Coning Systems", Paper SPE 23994, SPE Reservoir Engineering, November 1960.
4. Craft, B.C., and M.F. Hawkins, "Applied Petroleum Reservoir Engineering", Prentice-Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, 1959.
5. Meyer, H.L., and A.O. Garder, "Mechanics of Two Immiscible Fluids in Porous Media", Journal of Applied Physics, Vol.25, No.11, November 1954.
6. Pirson, S.J., "Oil Reservoir Engineering", Robert E. Krieger Publishing Company, Huntington, NY, 1977.
7. Slider, H.C., "Practical Petroleum Reservoir Engineering Methods", Pennwell Publishing Company, Tulsa, OK, 1976.
8. Chierichi, G.L., G. M. Ciucci, and G. Pizzi, "A Systematic Study of Gas and Water Coning by Potentiometric Models", Paper SPE 871, Journal of Petroleum Technology, August 1964.
9. Hoyland, L.A., P. Papatzacos, and S.M. Skjaeveland, "Critical Rate for Water Coning: Correlation and Analytical Solution", Paper SPE 15855, SPERE, November 1989.
10. Chaney, P.E., et al., "How to Perforate Your Wells to Prevent Water and Gas Coning", Oil and Gas Journal, May 1956.
11. Chaperson, I., "Theoretical Study of Coning Toward Horizontal and Vertical Wells in Anisotropic Formations: Subcritical and Critical Rates", Paper SPE 15377 presented at the SPE 61st Annual Fall Meeting, New Orleans, October 5-8, 1986.
12. Sobocinski, D.P., and A.J. Cornelius, "A Correlation for Predicting Water Coning Time", Paper SPE 894, Journal of Petroleum Technology, May 1965.

مجموعه مقالات چهارمین کنفرانس ملی مهندسی مخازن هیدروکربوری و صنایع بالادستی

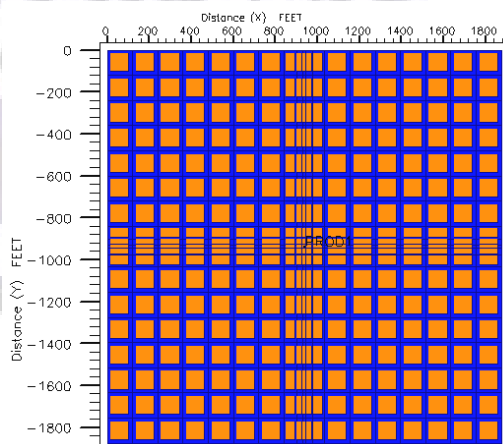
۷ خرداد ۱۳۹۴، تهران، مرکز همایش‌های صدا و سیما

مجری: هم‌اندیشان انرژی کیمیا ۸۸۶۷۱۶۷۶ - ۰۲۱

www.Reservoir.ir

13. Bournazel, C., and B. Jeanson, "Fast Water Coning Evaluation", Paper SPE 3628 presented at the 46th Annual Fall Meeting, New Orleans, October 3-6, 1971.

14. Kuo, C.T., and C.L. DesBrisay, "A Simplified Method for Water Coning Predictions", Paper SPE 12076 presented at the Annual SPE Technical Conference, San Francisco, October 5-8, 1983.

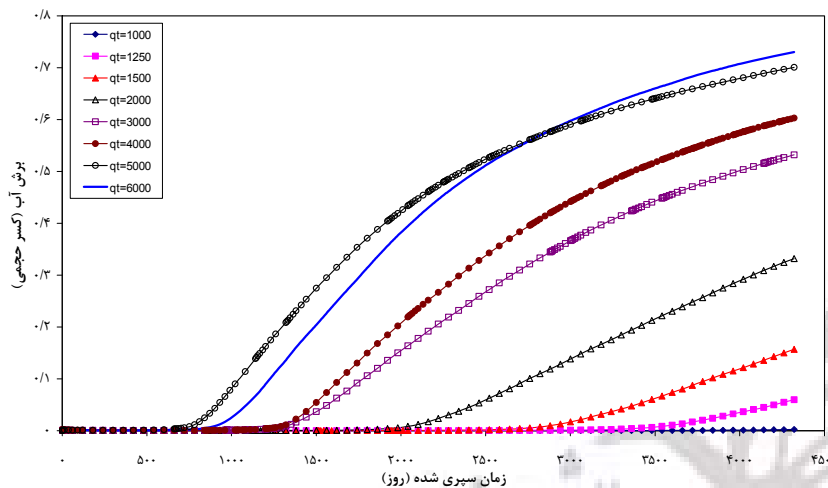

شکل ۱: نمای مدل تخلخل دوگانه از بالا.

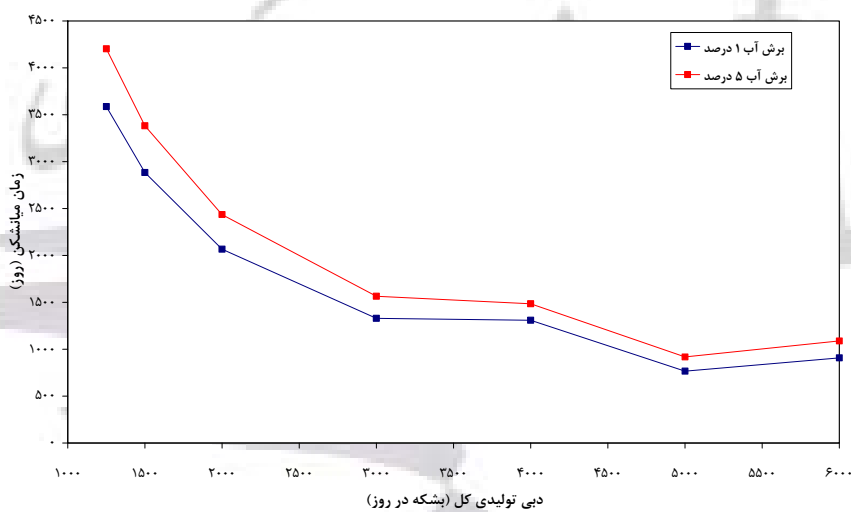
جدول ۱: خلاصه نتایج هشت شبیه‌سازی.

تولید انباشتی پس از ۱۲ سال (بشکه)	زمان رسیدن به برش آب پنج درصد (روز)	زمان رسیدن به برش آب یک درصد (روز)	دبی کل (بشکه در روز)
4318097	-	-	1000
5363561	4203	3587	1250
6302844	3383	2884	1500
7859923	2436	2067	2000
10146820	1566	1329	3000
12784065	1484	1309	4000

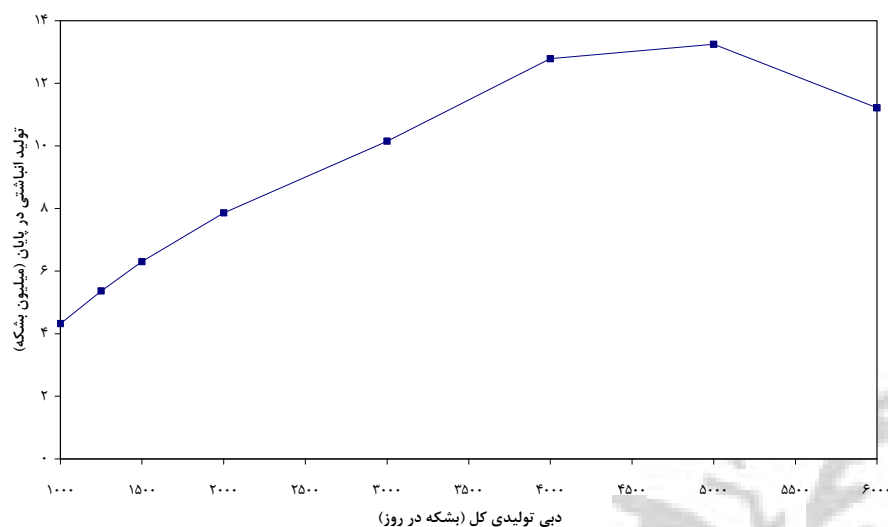
13247158	918	767	5000
11216444	1088	909	6000

شکل ۲: مقایسه تولید برش آب در حالت‌های مختلف دبی کل.

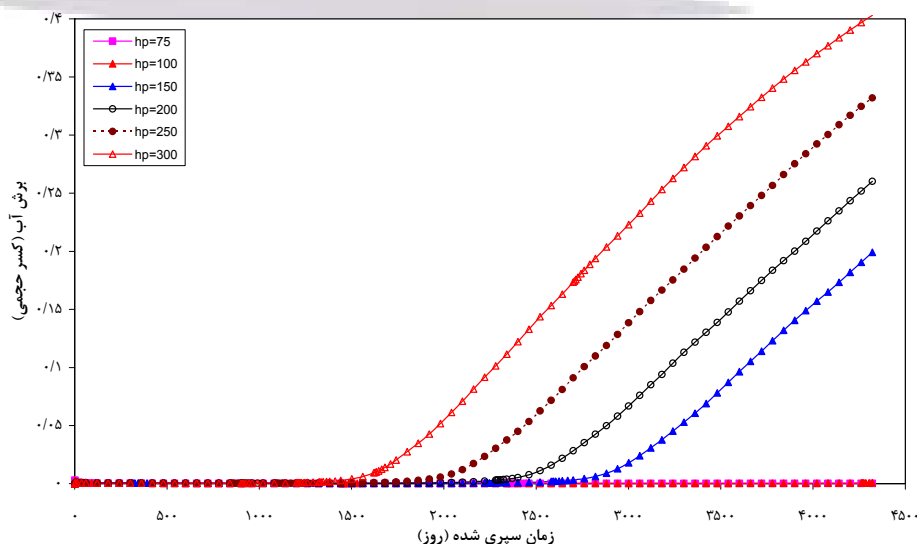
شکل ۳: مقایسه زمان رسیدن برش آب به ۱ و ۵ درصد در حالت‌های مختلف دبی کل.

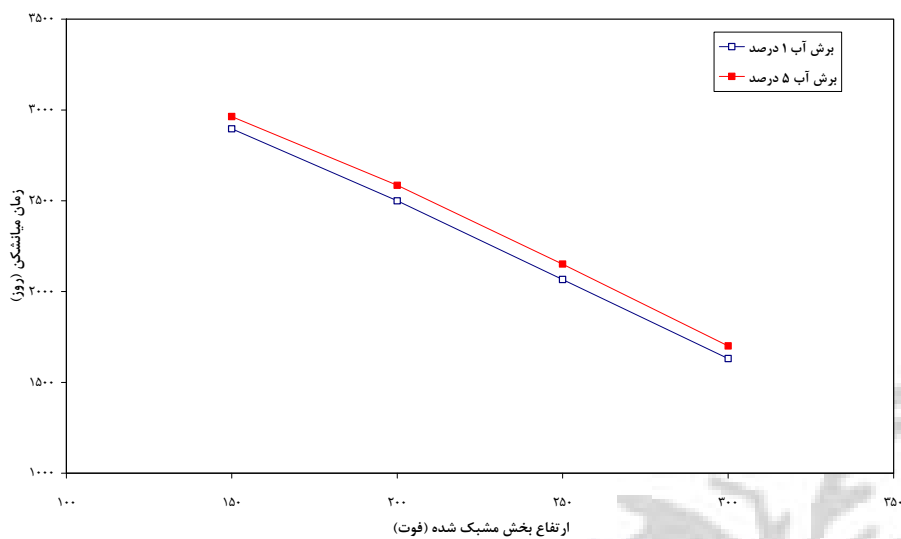
شکل ۴: مقایسه میزان تولید انباشتی پس از پایان دوره شبیه سازی در حالت های مختلف دبی کل.

جدول ۲: خلاصه نتایج شبیه سازی اثر فاصله مشبک کاری شده.

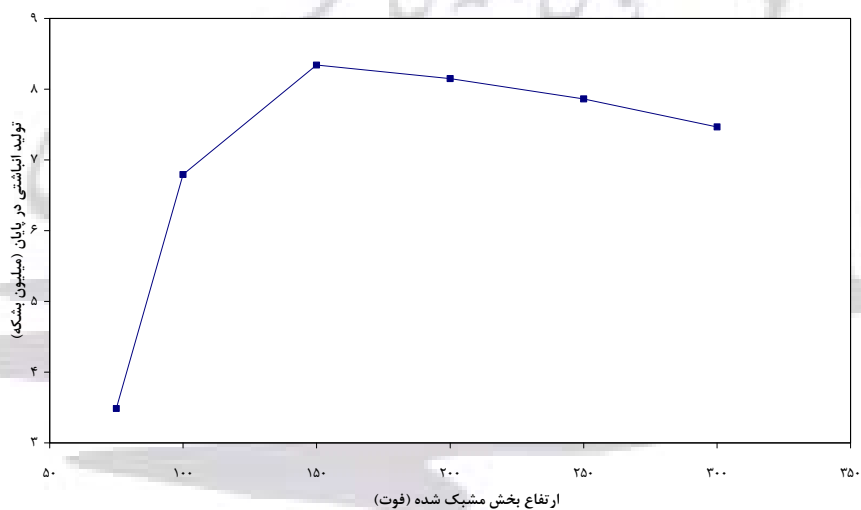
تولید انباشتی پس از ۱۲ سال (بشکه)	زمان رسیدن به برش آب پنج درصد (روز)	زمان رسیدن به برش آب یک درصد (روز)	نسبت $\frac{h_p}{h}$	ارتفاع مشبکها (فوت)
3485893	-	-	0/12	75
6792512	-	-	0/16	100
8340874	2963	2896	0/24	150
8148232	2585	2500	0/32	200
7859923	2151	2067	0/4	250
7465658	1701	1631	0/48	300

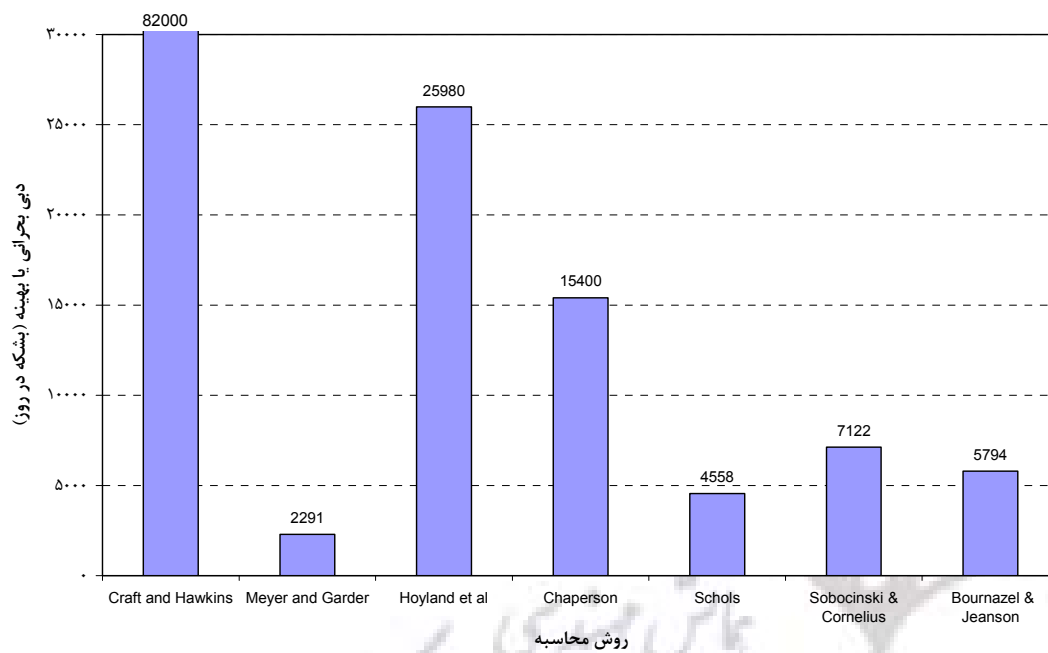
شکل ۵: مقایسه برش آب در حالت های مختلف فاصله مشبک کاری.

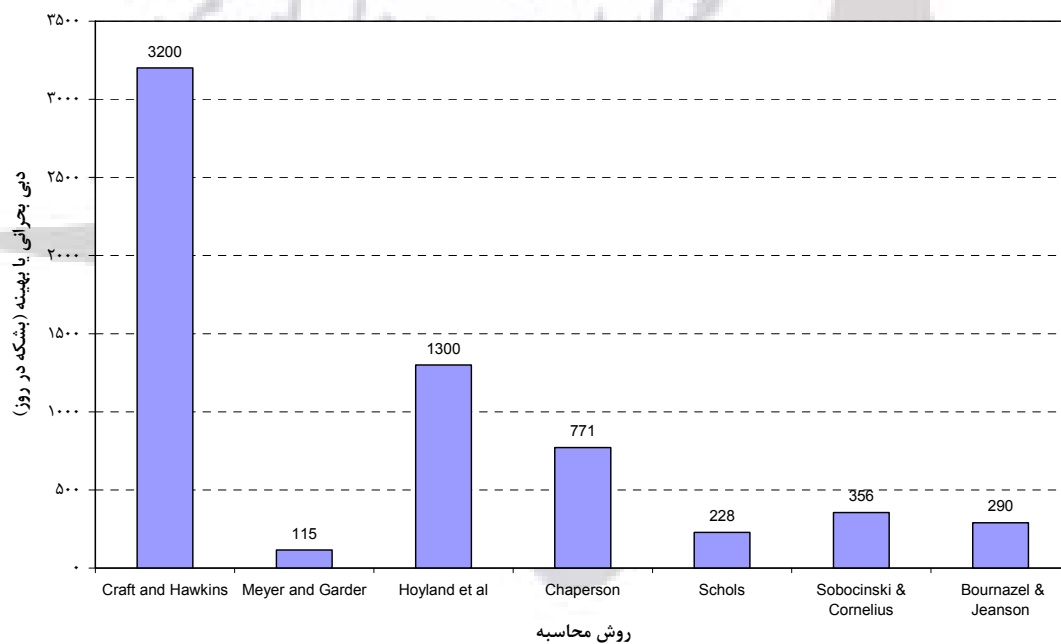
شکل ۶: مقایسه زمان رسیدن برش آب به ۱ و ۵ درصد در حالت‌های مختلف فاصله مشبک کاری.

شکل ۷: مقایسه میزان تولید آب در پايان دوره شبیه‌سازی در حالت‌های مختلف فاصله مشبک کاری.

شکل ۸: نتایج روش‌های پیش‌بینی دبی بهینه با استفاده از داده‌های شبکه شکاف‌ها.

شکل ۹: نتایج روش‌های پیش‌بینی دبی بهینه با استفاده از داده‌های ماتریس سنگ.